

عنوان مقاله:

جایگاه حریم زن در فضاهای بینابینی معماری مسکونی گذشته و حال ایران نمونه موردی: خانه علاقند، کاشان - ساختمان مسکونی بهار، تهران

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری مسکونی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نازنین دلیر - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد - دانشکده هنر و معماری

مهناز رجب پور - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد - دانشکده هنر و معماری

زهرا میرنژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد - دانشکده هنر و معماری

خلاصه مقاله:

معماری ایرانی درخشش مفاهیم آسمانی در رعایت حرمت انسانهاست. مسئله حریم و حجاب و صیانت از محرمیت زنان یکی از اصول مهم معماری ایرانی در خلق فضای معماری بوده است. تجربه حضور در فضاهای معماری ایران نشان از آن دارد که فضاهای بینابینی نقش حریم برای هویت دهی و تقدس آن فضا را داشته و از طرفی مجالی برای وحدت و بسط آن با دیگر فضاها را فراهم آورده است. این در حالی است که در معماری امروز ایران با کم رنگ شدن حریمهای خصوصی و از میان رفتن حوزهای شخصی شاهد افزایش اشراف و گاه برونگرایی افراطی و درون نمایی بی مورد میباشیم که در نتیجه احساس تعلق و آرامش و بروز مشکلات عاطفی و خانوادگی را به ارمغان داشته است. در گذشته به دلیل وجود باورهای عمیق دینی و مذهبی و نوع زندگی اجتماعی مردم توجه به مسأله حفظ حریم و حجاب خصوصیت زنان به طور کامل مدنظر قرار میگرفت در حالیکه در معماری معاصر ایران به دلیل عدم شناخت و درک صحیح از فضاهای بینابینی، فضای مناسب در خور بانوان ساخته نشده است تا آنجا که فضاها به تفکیک جنسیتی صرف تقلیل یافته است. هدف نگارندگان از نگارش این مقاله نگرش به مسأله حریم و حجاب در معماری ایرانی و توجه به امنیت و محرمیت زنان در معماری گذشته و حال است. در راستای انجام این مهم، نوشتار حاضر از روش تحقیق توصیفی - تحلیلی و مرور متون و منابع و استفاده از اسناد تصویری در بستر مطالعات کتابخانهای سود خواهد برد.

کلمات کلیدی:

حجاب حریم زن فضاهای بینابینی معماری - مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346639>

